

การตรวจหาและปรับแก้ค่าสั่ง เกตที่พิดปกติในข้อมูลอนุกรม เวลาคงที่

นายเฉลิมสิน สิงห์สนอง

วิทยานิพนธ์นี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสัสดิศึกษาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชาสถิติ

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2537

ISBN 974-583-851-9

ลิบลิทธีบองบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

DETECTION AND ADJUSTMENT METHODS FOR OUTLIER OBSERVATIONS
IN STATIONARY TIME SERIES DATA

MR. CHALOEMSIN SINGSANONG

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Science

Department of Statistics

Graduate School

Chulalongkorn University

1994

ISBN 974-583-851-9

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การตรวจหาและปรับแก้ค่าสั่งเกตที่ผิดปกติในข้อมูลอนุกรรมเวลากองที่
โดย นายเฉลิมสิน สิงห์สนอง
ภาควิชา สังคม
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพล ดุรงค์วัฒนา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

คณะกรรมการบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร.ถาวร วัชรากัย)

คณะกรรมการสอบบัณฑิตวิทยานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ผกาวดี ศิริรังษี)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ มงคล พัฒโน)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพร วีระถาวร)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพล ดุรงค์วัฒนา)

พิมพ์ค้นฉบับทักษัณยานิพนธ์ภายในกรอบสีเขียวที่พิมพ์เมื่อเดือน

นายเฉลิมสิน สิงห์สนอง ; การตรวจหาและปรับแก้ค่าสังเกตที่ผิดปกติในข้อมูลอนุกรมเวลาคงที่
(DETECTION AND ADJUSTMENT METHODS FOR OUTLIER OBSERVATIONS IN STATIONARY TIME SERIES DATA) อ.พรีกษา : ศศ.ดร.สุพล ดุรงค์รัตน์, 202 หน้า
ISBN 974-583-851-9

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบวิธีการตรวจหาและปรับแก้ค่าสังเกตที่ผิดปกติในข้อมูลอนุกรมเวลาคงที่ $\Phi(B)Z_t = \theta(B)a_t$ ของตัวสถิติ 2 วิธี คือ วิธีการแบบเอ็มและวิธีการแบบวี โดยพิจารณาสัดส่วนของความผิดพลาดประเททที่ 1 อำนาจของกราฟทดสอบ เปรียบเทียบค่าร้อยละความแตกต่างระหว่างค่าสังเกตที่ปกติกับค่าสังเกตที่ผิดปกติ เมื่อมีการปรับแก้ไขแล้วและเปรียบเทียบค่าร้อยละ เฉลี่ยสัมบูรณ์ของความคลาดเคลื่อนการพยากรณ์ล่วงหน้า 5 หน่วยเวลา เมื่อมีการปรับแก้ค่าสังเกตที่ผิดปกติ ณ ตำแหน่งค่าเวลาที่ตรวจพบค่าผิดปกติตรงตำแหน่งนั้น โดยข้อมูลที่นำมาใช้ มาจากการจำลองข้อมูลด้วยเทคนิค蒙ติคาร์โล เมื่อความคลาดเคลื่อน (a_t) มีการแจกแจงแบบปกติป้อมปนคือ สเกลคอนแทมิเนต โดยมีสเกลแฟคเตอร์เป็น 3 4 5 และ 6 สำหรับตัวแบบอนุกรมเวลาคงที่ AR(1) MA(1) และ ARMA(1,1) ขนาดตัวอย่างเป็น 50 80 100 และ 120 ทึ้งนี้จะศึกษาในกรณีจำนวนค่าสังเกตที่ผิดปกติ 1 และ 2 ค่า ยกเว้นการเปรียบเทียบร้อยละค่าเฉลี่ยสัมบูรณ์ของความคลาดเคลื่อนการพยากรณ์ล่วงหน้า 5 หน่วยเวลา จะศึกษาจำนวนค่าสังเกตที่ผิดปกติเป็นร้อยละของการป้อมปน (p) เป็น 5 15 และ 25 จากการศึกษาภายใต้สถานการณ์จำลองสรุปได้ 4 กรณี ดังนี้

1. ความสามารถในการควบคุมสัดส่วนความผิดพลาดประเททที่ 1 ให้ดีกว่าวิธีการแบบวี ทุกระดับนัยสำคัญ

2. อำนาจของกราฟทดสอบสำหรับการตรวจลองค่าสังเกตที่ผิดปกติพบร้า วิธีการแบบเอ็ม มีอำนาจการทดสอบสูงกว่าวิธีการแบบวี ทึ้งในการมีจำนวนค่าสังเกตที่ผิดปกติเป็น 1 และ 2 ค่า ขนาดตัวอย่างเท่ากับ 50 80 100 และ 120 ทึ้งนี้จะศึกษาในกรณีจำนวนค่าสังเกตที่ผิดปกติ 1 และ 2 ค่า ยกเว้นการเปรียบเทียบร้อยละค่าเฉลี่ยสัมบูรณ์ของความคลาดเคลื่อน

3. การเปรียบเทียบค่าร้อยละ เฉลี่ยความแตกต่างระหว่างค่าสังเกตที่ปกติกับค่าสังเกตที่ผิดปกติ เมื่อมีการปรับแก้ไขแล้วพบว่า วิธีการแบบเอ็มให้ค่าที่ปรับแก้ไขแล้วใกล้เคียงกับค่าสังเกตที่ปกติมากกว่าวิธีการแบบวีทึ้งในการมีจำนวนค่าสังเกตที่ผิดปกติ 1 และ 2 ค่า กล่าวคือที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 วิธีการแบบเอ็มให้ค่าร้อยละ เฉลี่ยความแตกต่างระหว่างค่าสังเกตที่ปกติกับค่าสังเกตที่ผิดปกติ เมื่อมีการปรับแก้ไขแล้วสำหรับตัวแบบอนุกรมเวลา AR(1) อยู่ระหว่างร้อยละ 0.06 ถึง 17.75 ตัวแบบอนุกรมเวลา MA(1) อยู่ระหว่างร้อยละ 0.16 ถึง 18.66 ตัวแบบอนุกรมเวลา ARMA(1,1) อยู่ระหว่างร้อยละ 0.06 ถึง 27.89 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 วิธีการแบบเอ็มให้ค่าร้อยละ เฉลี่ยความแตกต่างสำหรับตัวแบบอนุกรมเวลา AR(1) อยู่ระหว่างร้อยละ 0.06 ถึง 16.47 ตัวแบบอนุกรมเวลา MA(1) อยู่ระหว่างร้อยละ 0.13 ถึง 17.41 ตัวแบบอนุกรมเวลา ARMA(1,1) อยู่ระหว่างร้อยละ 0.02 ถึง 26.18 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าวิธีการแบบวี

4. การเปรียบเทียบค่าร้อยละ เฉลี่ยสัมบูรณ์ของความคลาดเคลื่อนการพยากรณ์ล่วงหน้า 5 หน่วยเวลา เมื่อมีการปรับแก้ค่าสังเกตที่ผิดปกติ ณ ตำแหน่งค่าเวลาที่ตรวจพบตรงด้านหนึ่งพบว่า วิธีการแบบเอ็มมีร้อยละค่าเฉลี่ยสัมบูรณ์ต่ำกว่าวิธีการแบบวี ทุกระดับนัยสำคัญ

C223093 : MAJOR STATISTICS

KEY WORD: OUTLIER / DETECTION AND ADJUSTMENT / TIME SERIES DATA

CHALOEMSIN SINGSANONG : DETECTION AND ADJUSTMENT METHODS FOR OUTLIER OBSERVATIONS IN STATIONARY TIME SERIES DATA. THESIS ADVISOR : ASST.PROF. SUPOL DURONGWATANA, Ph.D. 202 pp. ISBN 974-583-851-9

The objective of this study is to investigate the method of outlier detection and adjustment in stationary time series denoted by $\Phi(B)Z_t = \Theta(B)a_t$ with 2 statistical methods. They are the M.method and the V.method. Proportion of type I error, the power of a test, percentage of outlier adjustment and mean absolute percentage error of forecasting for the next 5 periods are compared between these two methods. The data were obtained through simulation using the Monte Carlo technique. The distribution of errors considered in this study was the scale-contaminated normal distribution. The scale factors for scale-contaminated normal distribution are 3 4 5 and 6. The time series models used in the study are AR(1) MA(1) and ARMA(1,1). The sample size are 50 80 100 and 120. The numbers of outlier observations simulated are 1 and 2 value, except in the case of the comparison on mean absolute percentage error by forecasting for the next 5 periods which have 5 15 and 25 percentage. The four conclusions can be draw from the simulation results :

1. The proportion of type I error : the M.method can be better controlled proportion of type I error than the V.method for all significance levels.

2. The power of a test for detecting outliers : the M.method has both small sample size and large sample size for all significance levels and distribution of error.

3. The per centage of outlier adjustment : the M.method is closer regular observations than the V.method, in the situation that have one and two outliers. When $\alpha = 0.05$ the adjustment percentage of the M.method is between 0.06 and 17.75 for AR(1), 0.16 and 18.66 for MA(1), 0.06 and 27.89 for ARMA(1,1), and while $\alpha = 0.01$ the adjustment percentage is between 0.06 and 16.47 for AR(1), 0.13 and 17.41 for MA(1), 0.02 and 26.18 for ARMA(1,1) which is lower than the V.method in almost all situations.

4. The mean absolute percentage error by forecasting the next 5 periods : the M.method has a lower mean absolute percentage of forecasting error the next 5 periods than the V.method for all significance levels.

ภาควิชา.....สถิติ

สาขาวิชา.....สถิติ

ปีการศึกษา..... 2536

ลายมือชื่อนิสิต.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดีจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุพล คุรุวงศ์วัฒนา อาจารย์ประจำคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่กรุณาให้คำแนะนำนำร่อง ตลอดจนความคุ้มครอง แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เป็นอย่างดีโดยตลอด ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสัน

นอกจากนั้นผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ซึ่งประกอบด้วย รองศาสตราจารย์พกวดี ศิริวงศ์ รองศาสตราจารย์ มมา พัฒโน รองศาสตราจารย์ ดร. มีระพ วีระถาวร ที่ได้ช่วยตรวจสอบและแก้ไข ให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอบขอบคุณพี่ ๆ น้อง ๆ และเพื่อน ๆ ทุกท่านที่ช่วยเหลือให้ข้อคิดและคำแนะนำและเป็นกำลังใจให้ด้วยน้ำใจอันดีมาโดยตลอด

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อและคุณแม่ ที่ช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนของ ผู้เขียนตลอดมา และขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้แก่ผู้เขียน มาโดยตลอด

นาย เฉลิมสิน สิงห์สนอง

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ภ
สารบัญรูป	ท
บทที่ 1 บทนำ	1
- ความเป็นมาและความสำคัญของน้ญหา	1
- วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
- สมมติฐานของการวิจัย	4
- ข้อตกลงเบื้องต้น	4
- ขอบเขตของการวิจัย	5
- ประโยชน์ของการวิจัย	9
บทที่ 2 ตัวสถิติและผลงานที่เกี่ยวข้อง	10
- อนุกรมเวลาที่	10
- รูปแบบอัตราสัมพันธ์อันดับ p	10
- รูปแบบเฉลี่ยเคลื่อนที่อันดับ q	11
- รูปแบบสมรรถว่างอัตราสัมพันธ์อันดับ p และ เฉลี่ยเคลื่อนที่อันดับ q	12
- อนุกรมเวลาที่ไม่คงที่	13
- วิธีการตรวจหาและปรับแก้ค่าสั้งเกตที่ผิดปกติ	26
- วิธีการแบบวี	26
- วิธีการแบบเอ็ม	29
- ขั้นตอนการตรวจหาและปรับแก้ค่าสั้งเกตที่ผิดปกติ	31

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
- วิธีการแบบวี	31
- วิธีการแบบเอ็ม	32
- วิธีการประมาณ T(B)	34
- เครื่องมือที่ใช้วัดความถูกต้องแม่นยำ	35
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	36
- วิธีมอนิเตอร์ໄโล	36
- แผนการทดลอง	37
- ขั้นตอนในการวิจัย	38
- โปรแกรมที่ใช้ในการวิจัย	43
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์	44
- การเปรียบเทียบสถิติทดสอบ โดยใช้สัดส่วนของ ความผิดพลาดทั้งหมด	45
- ผลการวิเคราะห์ค่าสัดส่วนของความ ผิดพลาดทั้งหมด	46
- ผลสรุปจำนวนครั้งที่การทดสอบวิธีต่าง ๆ สามารถควบคุมความ ผิดพลาดทั้งหมดได้และไม่ได้	53
- การเปรียบเทียบสถิติตรวจสอบ ค่าสังเกตที่ผิดปกติโดย ใช้อำนาจการทดสอบ	55
- ตารางการเปรียบเทียบอัตราภาระของการทดสอบ	55
- กราฟเปรียบเทียบอัตราภาระของการทดสอบ	62
- การเปรียบเทียบว้อยละค่าเฉลี่ยความแตกต่างระหว่างค่าสังเกต ที่ผิดปกติ ค่าสังเกตที่ปกติ ค่าสังเกตที่ผิดปกติ เมื่อมีการปรับแก้แล้ว	90
- การเปรียบเทียบว้อยละค่าเฉลี่ยสัมบูรณ์ของความคลาดเคลื่อน การพยากรณ์ล่วงหน้า 5 หน่วยเวลา เมื่อมีการปรับแก้ค่าสังเกต ที่ผิดปกติ ณ ตำแหน่งคงเวลาที่ตรวจพบ	100

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 5 สรุปผลการวิเคราะห์และข้อเสนอแนะ	111
- ผลสรุปการเปรียบเทียบค่าสัดส่วนของความผิดพลาด ทั้งหมด	111
- ผลสรุปการเปรียบเทียบจำนวนของการทดสอบ	112
- ผลสรุปการเปรียบเทียบร้อยละค่าเฉลี่ยความแตกต่างระหว่างค่า สังเกตที่พิเศษ กับค่าสังเกตที่ปกติ ค่าสังเกตที่พิเศษเมื่อมีการ ปรับแก้แล้ว	112
- การเปรียบเทียบร้อยละค่าเฉลี่ยสัมภูพของความคลาดเคลื่อน การพยากรณ์ล่วงหน้า 5 หน่วยเวลา เมื่อมีการปรับแก้ค่าสังเกต ที่พิเศษ ณ ตำแหน่งสถานที่ที่ตรวจพน	113
- การอภิรายพล	113
- ข้อเสนอแนะ	114
บรรณานุกรม	115
ภาคผนวก	118
ประวัติผู้เขียน	202

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 แสดงลักษณะของ ρ_k และ θ_{kk} สำหรับรูปแบบของ ARMA ต่าง ๆ	17
2.2 แสดงความสัมพันธ์ของ ρ_k กับพารามิเตอร์ในรูปแบบต่าง ๆ	25
3.1 แสดงค่าสเกลแฟคเตอร์ทั้งหมดที่ใช้ในการวิจัย เมื่อมีค่าสังเกตที่ผิดปกติเป็น 1 2 ค่า	38
3.2 แสดงค่าสเกลแฟคเตอร์และร้อยละการปลอมปนทั้งหมดในการวิจัย	38
4.1-4.4 แสดงค่าสัดส่วนของความผิดพลาดทั้งหมด จากการทดลองในการทดสอบค่าสังเกตที่ผิดปกติ เมื่อมีขนาดตัวอย่าง 50 80 100 และ 120 ของวิธีการแบบอ้อม อนุกรมเวลาคงที่ และระดับนัยสำคัญ	47
4.5 แสดงจำนวนครั้งที่วิธีการแบบอ้อม วิธีการแบบวี สามารถควบคุมความผิดพลาดทั้งหมด ได้และไม่ได้ จากการทดลองในการตรวจสอบค่าสังเกตที่ผิดปกติ เมื่อขนาดตัวอย่าง 50 80 100 และ 120 อนุกรมเวลาคงที่ สำหรับค่าสังเกตที่ผิดปกติ 0 1 และ 2 ค่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 0.01	50
4.6-4.9 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ จากการทดลองในการทดสอบค่าสังเกตที่ผิดปกติ เมื่อขนาดตัวอย่าง 50 80 100 และ 120 ของวิธีการแบบอ้อม วิธีการแบบวี เมื่อความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบปกติปลอมปน ที่มีค่าเฉลี่ยเป็น 0 จำแนกตามสเกลแฟคเตอร์จำนวนค่าสังเกตที่ผิดปกติ อนุกรมเวลา และ ระดับนัยสำคัญ	56
4.10-4.13 แสดงค่าเบรย์เทียนค่าร้อยละ เฉลี่ย ระหว่างค่าสังเกตที่ปกติกับค่าสังเกตที่ผิดปกติ เมื่อมีการปรับแก้ไขแล้ว ด้วยวิธีการแบบอ้อม วิธีการแบบวี ค่าความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบปกติปลอมปนใช้สเกลแฟคเตอร์เป็น 3 4 5 และ 6 ระดับนัยสำคัญ 0.05 และ 0.01 ตัวแบบอนุกรมเวลาคงที่ จำนวนค่าสังเกตที่ผิดปกติเป็น 1 ค่า ขนาดตัวอย่าง 50 80 100 และ 120	91

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

4.14-4.17	แสดงค่าเบริญเทียนค่าร้อยละ เฉลี่ย ระหว่างค่าสั้งเกตที่ปกติกับค่าสั้งเกตที่ผิดปกติ เมื่อมีการปรับแก้ไขแล้ว ด้วยวิธีการแบบอ้อม วิธีการแบบวิเคราะห์ความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบปกติปلومปันใช้สเกลแฟคเตอร์เป็น 3 4 5 และ 6 ระดับนัยสำคัญ 0.05 และ 0.01 ตัวแบบอนุกรมเวลาคงที่ จำนวนค่าสั้งเกตที่ผิดปกติเป็น 2 ค่า ขนาดตัวอย่าง 50 80 100 และ 120	95
4.18-4.21	แสดงค่าเบริญเทียนค่าร้อยละ เฉลี่ยสัมบูรณ์ของความคลาดเคลื่อน การพยากรณ์ล่วงหน้า 5 หน่วยเวลา เมื่อมีการปรับแก้ค่าสั้งเกตที่ผิดปกติ ณ ตำแหน่งคงเวลาที่ตรวจพบ ด้วยวิธีการแบบอ้อม ค่าความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบปกติปلومปัน ซึ่งใช้สเกลแฟคเตอร์เป็น 3 4 5 และ 6 โดยจำแนกตามระดับนัยสำคัญ อนุกรมเวลาคงที่ร้อยละการปلومปัน ขนาดตัวอย่าง 50 80 100 และ 120	101
4.22-4.25	แสดงค่าเบริญเทียนค่าร้อยละ เฉลี่ยสัมบูรณ์ของความคลาดเคลื่อน การพยากรณ์ล่วงหน้า 5 หน่วยเวลา เมื่อมีการปรับแก้ค่าสั้งเกตที่ผิดปกติ ณ ตำแหน่งคงเวลาที่ตรวจพบ ด้วยวิธีการแบบวิเคราะห์ความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบปกติปلومปัน ซึ่งใช้สเกลแฟคเตอร์เป็น 3 4 5 และ 6 โดยจำแนกตามระดับนัยสำคัญ อนุกรมเวลาคงที่ร้อยละการปلومปัน ขนาดตัวอย่าง 50 80 100 และ 120	105

สารบัญ

รูปที่	หน้า
1.1 แสดงลักษณะการแจกแจงแบบปกติป้อมปน	8
2.1 กราฟแสดงความสัมพันธ์ของ k กับ ρ และ θ สำหรับรูปแบบ ของ ARMA ต่าง ๆ	18
4.1 แสดงอำนาจการทดสอบ กรณีความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบ ปกติป้อมปน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ขนาดตัวอย่าง 50 สำหรับค่า สั้นเกตที่ผิดปกติ 1 และ 2 ตัวแบบ AR(1)	63
4.2 แสดงอำนาจการทดสอบ กรณีความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบ ปกติป้อมปน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ขนาดตัวอย่าง 50 สำหรับค่า สั้นเกตที่ผิดปกติ 1 และ 2 ตัวแบบ AR(1)	64
4.3 แสดงอำนาจการทดสอบ กรณีความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบ ปกติป้อมปน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ขนาดตัวอย่าง 50 สำหรับค่า สั้นเกตที่ผิดปกติ 1 และ 2 ตัวแบบ MA(1)	65
4.4 แสดงอำนาจการทดสอบ กรณีความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบ ปกติป้อมปน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ขนาดตัวอย่าง 50 สำหรับค่า สั้นเกตที่ผิดปกติ 1 และ 2 ตัวแบบ MA(1)	66
4.5 แสดงอำนาจการทดสอบ กรณีความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบ ปกติป้อมปน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ขนาดตัวอย่าง 50 สำหรับค่า สั้นเกตที่ผิดปกติ 1 และ 2 ตัวแบบ ARMA(1,1)	67
4.6 แสดงอำนาจการทดสอบ กรณีความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบ ปกติป้อมปน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ขนาดตัวอย่าง 50 สำหรับค่า สั้นเกตที่ผิดปกติ 1 และ 2 ตัวแบบ ARMA(1,1)	68
4.7 แสดงอำนาจการทดสอบ กรณีความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบ ปกติป้อมปน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ขนาดตัวอย่าง 80 สำหรับค่า สั้นเกตที่ผิดปกติ 1 และ 2 ตัวแบบ AR(1)	70
4.8 แสดงอำนาจการทดสอบ กรณีความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบ ปกติป้อมปน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ขนาดตัวอย่าง 80 สำหรับค่า สั้นเกตที่ผิดปกติ 1 และ 2 ตัวแบบ AR(1)	71

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

4.9 แสดงอำนาจการทดสอบ กรณีความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบ ปกติป้อมปน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ขนาดตัวอย่าง 80 สำหรับค่า สั้นเกตที่ผิดปกติ 1 และ 2 ตัวแบบ MA(1)	72
4.10 แสดงอำนาจการทดสอบ กรณีความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบ ปกติป้อมปน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ขนาดตัวอย่าง 80 สำหรับค่า สั้นเกตที่ผิดปกติ 1 และ 2 ตัวแบบ ARMA(1,1)	73
4.11 แสดงอำนาจการทดสอบ กรณีความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบ ปกติป้อมปน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ขนาดตัวอย่าง 80 สำหรับค่า สั้นเกตที่ผิดปกติ 1 และ 2 ตัวแบบ ARMA(1,1)	74
4.12 แสดงอำนาจการทดสอบ กรณีความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบ ปกติป้อมปน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ขนาดตัวอย่าง 80 สำหรับค่า สั้นเกตที่ผิดปกติ 1 และ 2 ตัวแบบ ARMA(1,1)	75
4.13 แสดงอำนาจการทดสอบ กรณีความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบ ปกติป้อมปน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ขนาดตัวอย่าง 100 สำหรับค่า สั้นเกตที่ผิดปกติ 1 และ 2 ตัวแบบ AR(1)	77
4.14 แสดงอำนาจการทดสอบ กรณีความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบ ปกติป้อมปน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ขนาดตัวอย่าง 100 สำหรับค่า สั้นเกตที่ผิดปกติ 1 และ 2 ตัวแบบ AR(1)	78
4.15 แสดงอำนาจการทดสอบ กรณีความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบ ปกติป้อมปน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ขนาดตัวอย่าง 100 สำหรับค่า สั้นเกตที่ผิดปกติ 1 และ 2 ตัวแบบ ARMA(1,1)	79
4.16 แสดงอำนาจการทดสอบ กรณีความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบ ปกติป้อมปน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ขนาดตัวอย่าง 100 สำหรับค่า สั้นเกตที่ผิดปกติ 1 และ 2 ตัวแบบ ARMA(1,1)	80
4.17 แสดงอำนาจการทดสอบ กรณีความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบ ปกติป้อมปน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ขนาดตัวอย่าง 100 สำหรับค่า สั้นเกตที่ผิดปกติ 1 และ 2 ตัวแบบ ARMA(1,1)	81

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

4.18 แสดงอำนาจการทดสอบ กรณีความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบ ปกติป้อมปน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ขนาดตัวอย่าง 100 สำหรับค่า สั้นเกตที่พิเศษ 1 และ 2 ตัวแบบ ARMA(1,1)	82
4.19 แสดงอำนาจการทดสอบ กรณีความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบ ปกติป้อมปน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ขนาดตัวอย่าง 120 สำหรับค่า สั้นเกตที่พิเศษ 1 และ 2 ตัวแบบ AR(1)	84
4.20 แสดงอำนาจการทดสอบ กรณีความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบ ปกติป้อมปน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ขนาดตัวอย่าง 120 สำหรับค่า สั้นเกตที่พิเศษ 1 และ 2 ตัวแบบ AR(1)	85
4.21 แสดงอำนาจการทดสอบ กรณีความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบ ปกติป้อมปน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ขนาดตัวอย่าง 120 สำหรับค่า สั้นเกตที่พิเศษ 1 และ 2 ตัวแบบ AR(1)	86
4.22 แสดงอำนาจการทดสอบ กรณีความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบ ปกติป้อมปน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ขนาดตัวอย่าง 120 สำหรับค่า สั้นเกตที่พิเศษ 1 และ 2 ตัวแบบ MA(1)	87
4.23 แสดงอำนาจการทดสอบ กรณีความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบ ปกติป้อมปน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ขนาดตัวอย่าง 120 สำหรับค่า สั้นเกตที่พิเศษ 1 และ 2 ตัวแบบ ARMA(1,1)	88
4.24 แสดงอำนาจการทดสอบ กรณีความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบ ปกติป้อมปน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ขนาดตัวอย่าง 120 สำหรับค่า สั้นเกตที่พิเศษ 1 และ 2 ตัวแบบ ARMA(1,1)	89